

[Arne Melchior]

arbejde for ulige løn, men det er virkelig sagt for at gøre en konkret indsats.

Og jeg har et andet forslag til statsministeren. Vi trænger til at få de ting, som statsministeren rent idémæssigt kom ind på, belyst noget mere konkret, og jeg tænker her på de mange relationer, der faktisk må være mellem arbejdsledigheden, dagpengene, afgifterne ved mindre omsætning og derfor mindre indtægter for statskassen. Disse ting må belyses. Det var måske en opgave for vismændene; der er en hel række sammenhænge her, der bør belyses, for at denne diskussion kan komme ind på et seriøst spor.

Efter arbejdsløsheden en kompliment. Vi hører i radioen, og vi har haft lejlighed til at blive underrettet forligspartierne imellem løbende om de forhandlinger, som regeringen har ført med landbruget. Vi hører i dag til vor glæde, at der er opnået et resultat, en enighed. Jeg har lov at gå ud fra, at statsministeren senere på dagen vil redegøre over for folketinget for det. Jeg vil gerne komplimentere også for den måde, disse forhandlinger er blevet ført på, både over for os og især over for landbruget, ligesom jeg også har en kompliment til landbrugets organisationsledere, der – lidt sent, men dog stærkt – formåede at holde deres medlemmer nogenlunde i ro, således at muligheden for det nu opnåede resultat ikke blev forskertset.

Det næste punkt, jeg skal omtale, er forsvaret. Jeg skal gøre det kort, for vi har haft både udenrigspolitisk debat og sikkerhedspolitisk debat i efterårets løb. Men lad mig sige så stærkt, jeg kan: vi betragter forsvarsforhandlingerne ikke som afbrudt, men som hvilende. Forsvarsforliget løber endnu i 3 måneder. Der er en pause i forhandlingerne. De skal og må i gang igen. Og den løsning, der skal findes, skal ikke findes sammen med partier, der er modstandere af Danmarks medlemskab af NATO, men blandt de 140–150 mandater i dette folketing, som er overbeviste tilhængere af, at Danmark er medlem af NATO-alliancen og har et for ven og fjende troværdigt forsvar.

Hr. Bilgrav-Nielsen siger, at forsvarsordningen er brudt sammen, for hvis dens rammer skulle opfyldes, skulle der endnu flere milliarder kroner til. På denne baggrund bliver det næsten vanvittigt at nægte de 200 mill. kr., som vi i går fik et ændringsforslag om. 200 mill. kr. mere var, hvad de forsvars-

venligste af partierne stillede forslag om, og det nedstemte man, trods det at man selv erkender, at der i virkeligheden mangler milliarder, for at forsvarrets mål skal være opfyldt. Denne hjertesag skal og må gennemføres i løbet af den tidlige del af 1981, og hvis der skal blive mulighed for forlig fremover, er det absolut nødvendigt, at denne sag indarbejdes i et sådant forlig.

Måtte jeg om Nordsøolien kun sige dette, at hvis regeringen skulle påtænke lovgivning, der skal være lavet efter model hr. Wilhjelm og fru Lone Dybkjær, så bliver det ikke bare umuligt for CD at deltage i en sådan lovgivning, men så bliver det mere end vanskeligt for CD overhovedet at være med i et økonomisk samarbejde, fordi denne sag jo har så vidtgående økonomiske konsekvenser foruden de forsyningssikkerhedsmæssige konsekvenser, der er tale om.

Jeg vil gerne hilse med stor tilfredshed, at jeg har hørt adskillige socialdemokrater i de senere dage tale om, at vi skal have skabt konkurrence i efterforskningen og udvindingen af olie. Det er altså det store socialistiske socialdemokrati, der her går ind for konkurrencemomentets vigtighed. Hurra for det, og til lykke med det! Husk bare lige på, at det bliver kun udenlandsk konkurrence! A. P. Møller er til dato den eneste danske delhaver i denne konkurrence og indtrådte ikke mindst for at sikre dansk deltagelse. Lad os ikke lønne A. P. Møller-koncernen dårligt for det. I øvrigt er det jo kendt for regeringen, at vi meget gerne vil støtte enhver kommende mulighed – jeg erkender, at statsministeren har den ikke i dag – for at genknytte kontakterne.

Hr. Palle Simonsen sagde i går, at regeringen ikke har styr på finanserne, fordi udviklingen i statsbudgettets, altså finanslovens underskud er gået fra 16 mia kr. i august til 18 mia kr. i oktober og til 21 mia kr. i december. Det er jo sande tal. Modsat skal vi dog lige huske at nævne også, at underskuddet på valutabalancen for de samme perioder er gået den modsatte, altså den heldige vej, nemlig fra et skøn på 18–20 mia kr. i august til et skøn på 16–18 mia kr. i oktober og til et skøn på 13–14 mia kr. i december. Vi vil opnå at se, at underskuddet på valutabalancen i 1980 bliver lavere end i det år, hvor venstre var delhaver i regeringen; trods stigende oliepriser og trods anden inflation vil